

радосно восклицаніе проповѣдиха, и проповѣдувашъ миръ и освобожденіе на всичкише народы, коишо ошъ шысящолѣшій сшеняха подъ игомъ варварскаго мучителства.

Таково Французовъ чловѣколюбіе извѣство е на всичкише народы, зашто всичкише они, коишо желаяшъ просвѣщенія намерувашъ у нихъ всека желаема помощь и пособіе, и за благообразование своего рода въ пресполныашъ имъ Градъ Паризъ, всекій печаша и разны книги даромъ или сошь малка цѣна.

Това благодѣяніе проспресе сошь големо состраданіе уже и на Болгареше, коишо сошь честношо свое поведеніе и благородны черны, споредъ нещасношо си положеніе придобиха особно почишаніе на благородныше Французы, коишо знаяшъ да цѣнашъ шакovy рѣдки добродѣтели. Нещасношо обаче положеніе болгарско не казувамъ за шова, зашто са подданицы ошоманскаго царства, но зашто са западнали въ невѣжество, споредъ коешо сняха въ глубинаша забвенія, и зобугвахасе душевно и шѣлесно, ошъ койшо се сънь едва сега подъ благополучношо владѣніе чловѣколюбиваго, и всеко просвѣщеніе своего народа и подданныхъ ищущаго Царя, Сулшанъ Абдуль Меджита